

Baskıyla Cebirle Tehditle İşkenceyle Olsaydı Hüseyin Yezit'e Biat Etmez Miydi

— Sami Biber · 04 Eylül 2019

BASKIYLA, CEBİRLE, TEHDİTLE, İŞKENCEYLE OLSAYDI HÜSEYİN YEZİT'E BİAT ETMEZ MİYDİ?

*****

Geldi ol mâh-ı Muharrem ey muhibb-i Mustafâ
İdelüm cümle Yezîde la'neti subh u mesâ
Sîne çâk eyler bu mâtem-i bende-i Âl-i Aba
Kesdiler Âl-i Resûli itmeyüb Hakdan hayâ

Seyyid Hüseyin- Hülasâ-i Vâveylâ

GÜNÜMÜZ TÜRKÇESİYLE:

Ey Mustafa'yı (S.A.S) sevenler ! Muharrem ayı geldi.
Hepimiz Yezit'e lanet edelim gece gündüz.
Âl-i Aba dostlarının mateminden sineler yırtılır.[*]
Allah'tan hâyâ etmeden Resul'ün ailesini kestiler.

[*] Âl-i Aba: Hz. Peygamber,Ümmü Seleme'nin evinde iken,
"Ey Ehl-i beyt! Allah kusurlarınızı giderip sizi tertemiz yapmak ister." (Ahzâb suresi 33. Ayet)meâlindeki
âyet nâzil olmuş, bunun üzerine Hz. Ali'yi, Fâtıma'yı, Hasan ve Hüseyin'i abasının altına alarak:"Allah'ım,
benim Ehl-i beytim işte bunlardır; bunların kusurlarını gider, kendilerini tertemiz yap!" diye dua etmiştir.

Âl-i Aba, aynı zamanda Ehl-i Beyt demektir.

*****

Hicri Takvim yaprakları 61 senesini, Miladi takvim yaprakları ise 680 Yılıni gösteriyordu.

Miladi takvime göre de Hicri Takvime göre de ayın onuydu ama Miladi Takvime göre Ekim Ayının onu
iken Hicri Takvime göre Muharrem ayının onuydu.

Günlerden Cuma idi.

Müslümanlar için en hayırlı gündü. Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerimde Cuma günü ile ilgili olarak "Ey iman
edenler! Cuma günü namaz için çağrı yapıldığında Allah'ı anmaya koşun ve alışverişi bırakın. Eğer
bilerseniz, bu sizin için çok hayırlıdır." Denmekteydi. (Cuma Suresi 9. Ayet.)

İşte o Cuma günü namaz için çağrı yapılmasına az bir zaman kalmıştı.

Hem ker (Hayırsız) hem de bela olan Kerbela toprakları üzerinde yaklaşık olarak 5.000 Müslüman, Müslümanın bayramı olan o günde toplanmışlardı.

Biraz sonra alış verişi terk etmeleri gerekiyordu.

Peki neyin alış verişi yapılıyordu?

Ne yazık ki bir taraf kan alıyordu, öteki taraf kan veriyordu. Alışveriş kan üzerineydi.

Hz. Peygamberin öpmelere, sevmelere kıyamadığı torunlarından Hüseyin ve yanındaki yetmiş iki insanın kanını alıyordu 5.000 kişilik Yezit'in ordusu.

Kan verenler Müslümandı. Kan alanlar da kendilerini Müslüman sanıyorlardı.

Hz. Hüseyin'in kız kardeşi Zeynep, abisi Hüseyin'in yanına geldi kucağında altı aylık, kundakta bir bebekle.

Bu bebek Hz. Hüseyin'in hepsine Ali adını koyduğu erkek evlatlarının en küçüğüydü. Ona herkes Ali-Asgar (Küçük Ali) Diyordu. [Diğerleri Ali Ekber (Büyük Ali) ve Ali Esvad (Ortanca Ali) idi.]

Zeynep, Hüseyin'e " Çocuk susuzluktan ölüyor. Onun için biraz su iste." Dedi

Hz. Hüseyin, ciğerparesi evladını kucağına aldı ve karşısında kendisini katletmek için bekleyenlere " Bu çocuk susuzluktan ölmektedir. Allah rızası için ona bir yudum su verin." Dedi ama düşmanın acelesi vardı. Cuma namazı vakti iyice yaklaşıyordu. Bir bebeğe su vererek kaybedilecek zaman yoktu (!) Az sonra "Allah Rızası için" Diye namaza niyetlenecek olan bu yaratıklar, şimdi Allah rızası için dahi olsa altı aylık bir bebeğe su vermiyorlardı.

Düşmanlardan Herleme adlı bir zalim, altı aylık bebeğe ok atarak onu boğazından vurdu.

Altı aylık bir bebek olan Ali Asgar, Babası Hüseyin'in kollarında şehit düşmüştü.

Hz. Hüseyin feryat edip saç baş yolmadı. Şehid evladı Ali Asgar kucağında olarak Allah'a yöneldi ve " Yüce Rabbim! Yolunda çektiğim bu çetin musibetleri, senin görüyor olman acılarımı hafifletiyor!Rabbim! Bu masum yavrunun, kanı arşına ithafımdır. Kabul buyur Allah'ım!" Dedi sadece.

Cuma namazı vakti daha da yaklaşmıştı. Yezit'in ordusunun komutanı Ömer bin Saad son kez bir daha Hz. Hüseyin'e aynı teklifi sundu: "Yezit'e biat et, sen de maiyetindekiler de canlarını kurtarsınlar. "

Ömer bin Saad aslında Hz. Hüseyin'in öldürülmesine taraftar değildi. O yüzden de Kerbela'ya geldiği anda onu öldürtebilecek durumda olmasına rağmen sürekli " Yezit'e biat et " Teklifleriyle oyalanıyordu ama Yezit'in Kufe valisi Ubeydullah bin Ziyad " İşini yapacaksan yap, yapmayacaksan senin yerine başkasını tayin edip seni de rezil ve zelil ederim" Deyince Ömer bin Saad, Hz. Hüseyin yerine elindeki makamı tercih etti. Son kez bir daha " Yezit'e biat et." Teklifini götürdü Hz. Hüseyin'e

Hz. Hüseyin gayet net bir şekilde verdi cevabını: " Biz zillete düşmüş olanlardan uzağız"

Peki çok mu zordu Yezit'e biat etmek? Altı aylık bebeğinin katledilmesine değer miydi " Yezit'e biat ettim" Dememek?

Yezit'e biat etmek başlı başına bir zillettir ama her şeye rağmen Hüseyin belki de ona biat ederdi. Ancak Yezit'in istediği şey " Yezit'e biat ettim." Değildi. " Yezit'in kulu ve kölesi olarak biat ettim" Demesi isteniyordu. Bunca baskı, bunca zulüm, daha Kerbela'ya ulaşmadan bunca "Asarım, keserim, döverim, öldürürüm, soyunu kuruturumlu tehdit" hep bu yüzdendi. Hz. Hüseyin'den kula kul olması isteniyordu.

Hz.Hüseyin hiç bir zaman Yezit'e ve onun kulu, kölesi olan hainlere " Siz beni dövemezsiniz, kılıma bile dokunamazsınız. Beni öldüremezsiniz. Ben sizden daha güçlü kuvvetliyim. Boyum şu kadar, benim bu kadar." Demiyordu ki... Dememişti de... Onun söylediği gayet açıktı: " Biz, zillete düşmüş olanlardan uzağız."

Onun dediği tek şey " Sen haksızsın ey Yezit !" ten başka bir şey değildi.

Hz. Hüseyin kendisini öldürmekle görevli hainlere uzunca bir konuşma yaptı.

Bu konuşması esnasında düşmanları arasında bulunan Şimr bin Zi'l Cevşen adlı hain Hz. Hüseyin'i kastederek " Bu adamın imanı şüphelidir" Dedi.

Evet, imansızın önde gideni Hz. Hüseyin'in imanını şüpheli bulmuştu.

Hz. Hüseyin'in dostlarından Habib ise " Asıl senin imanında yetmiş şüphe vardır." Diye cevap verince bu konuşmaları dinleyenler "Habib haklı diyor." Manasında başlarını salladılar ama yine de?

Ama yine de Hz. Hüseyin biat etmediği için ve az sonra Cuma vakti de geçip gitmiş olacağından işi bir an önce bitirmek üzere Şimr'in emriyle saldırmaktan geri durmadılar.

Bir an önce öldürülmeliydi Hüseyin. Çünkü Yezit'in istediğini yerine getirmiyordu. Yezit'i memnun etmiyordu. Oysa kendileri Yezit'in önlerine döktüğü yal ile beslenmekteydiler.

Onu öldürdükten sonra abdest alacaklar, ya da teyemmüm ederek Cuma namazı kılacaklar, namazda Fatıha'yı okuyup Allah'a "Bizi doğru yola ilet, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna...gazaba uğramışların ve sapıtmışların yoluna değil." Diye hitab edeceklerdi. Oysa gazaba uğramışların en önde gidenleri onlardı.

Hüseyin'i öldürecekler ve Cuma namazında tahiyat için oturduklarında "Ey Peygamber! Allah'ın selamı, rahmet ve bereketi senin üzerine olsun." Diyeceklerdi.

"Hasan ve Hüseyin'i seven, beni sevmiş, onlara kin tutan da bana kin tutmuştur" Diyen Resulullah'a ellerinde, yüzlerinde, her azalarında Hüseyin'in kanı olmak suretiyle " Allahın selamı, rahmet ve bereketi senin üzerine olsun." Diyeceklerdi.

Aynen de öyle oldu. Hz. Hüseyin otuzdan fazla ok ve otuzdan fazla mızrak yarasıyla şehid edildi. Şimr denen zalim onun kafasını kesti. Bu mübarek kafaya tekme atıldı. Hz. Hüseyin'in maiyetindeki tüm erkekler kılıçtan geçirildi. (Oğullarından Zeynelabidin hariç) ve elleri kanlı katiller, ellerindeki kanlarla safa geçtiler Cuma namazı kılmak için...Hüseyin'in kanı daha kurumamıştı.

Katillerin yaklaşık olarak hepsi yaptıkları katliamın gökyüzünü de yer yüzünü de tir tir titreten bir zulüm olduğunu biliyorlardı. Bile bile yapmışlardı. Tıpkı ataları Ebu Cehil'in, Ebu Lehep'in Allah'ı ve Resulünü bildikleri halde dünyevi menfaatleri uğruna inkar etmeleri gibi onlar da Yezit'in sağlayacağı / sağladığı dünyalıklar yüzünden yaptıkları zulmün Allah katındaki cezasını bile bile yapmışlardı.

İşte o günden sonra İslam dünyasında bir iki Emevi halifesi hariç hiç kimse çocuğuna Yezit ismini vermedi. Bugün hâla Türkiye'de 616.657 kişi Hüseyin adını taşıırken bir tane bile Yezit adını taşıyan insan yoktur.

Son bir soru ve cevabı ile noktalayalım.

Hz. Hüseyin kendi ve yanındaki insanların canını kurtarmak amacıyla - kalben reddettiği halde - " Yezit'in kulu ve kölesi olarak biat ettim." Deseydi ve sonra da tevbe etseydi ve mücadelesine daha güçlü bir şekilde devam etseydi olmaz mıydı? Üstelik Kur'an-ı Kerim açıkça "Kalbi iman ile dopdolu olduğu halde zora gelen müstesna..." Demişken?(Nahl Suresi 106. Ayet)

Olmasına olurdu ama o zaman Hüseyin, Hüseyin bin Ali değil Ammar bin Yasir olurdu.

Ammar bin Yasir olmak da az bir mertebe değildi elbette ama Hüseyin olabilmek çok daha başkaydı. O,

Hüseyin olmayı tercih etti. Tüm dünyaya baskı, cebir, tehdit, işkence ile insanları davalarından vazgeçirmenin mümkün olamayacağını göstermeyi yani...